

[Ole Bernt Henriksen]

samme – at jeg har lyttet til det, ministeren har sagt, og jeg synes, ministeren har givet et rimeligt svar. Det er nødvendigt, at man lægger øret til, når en minister siger noget, for der er nuancer selv i det, ministre siger – der kan endog være det i cirkulærer, endog i ikketalende cirkulærer kan der være det.

Så skal jeg nævne en anden sætning, som har spillet en stor rolle i mit liv, og det er, at den, der kan styre sig selv, er større end den, der har erobret en stad.

Jeg skal slutte med at tage ministerens svar til efterretning. Jeg synes ganske som den tidligere taler, at det er et udmærket svar.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg kan tydeligt mærke, at hr. Ole Bernt Henriksen ikke har været i stand til at forberede sig til to forespørgselsdebatter. Det bærer hr. Ole Bernt Henriksens tale tydeligt præg af.

Når vi taler om at lytte, synes jeg egentlig, hr. Ole Bernt Henriksen skulle tage og gå ud til folket og lytte til dem, som skal tvangstilsluttes de forskellige steder, og som finder, at vandet i deres private brønd er udmærket. Men alligevel bliver de tvangstilsluttet. Og så synes jeg, at hr. Ole Bernt Henriksen skulle læse bekendtgørelse nr. 515 igennem, hvor kommunerne, når de mener, at de kan lave en tvangstilslutning, ja, så gør de det. Jeg synes, at hr. Ole Bernt Henriksen som det første skulle læse EF-direktivet og undtagelsesbestemmelserne igennem.

Jeg hørte udmærket – hvis hr. Ole Bernt Henriksen ellers har tid til at høre efter, hvad der bliver sagt – at miljøministeren ikke ønskede at indføre 3-måneders-fristen i cirkulæret, for så langt kan ministeren ikke gå. Det er det hykleri med, at man ligesom skal dæmpe det, gyde olie på de oprørte bølger udadtil, og indadtil fortsætter man den hårde linie, man har lagt hele tiden. Det finder jeg forkasteligt, og jeg finder det forkasteligt, at De Konservative lægger noget andet i det, miljøministeren kommer med her.

Det havde klædt hr. Ole Bernt Henriksen bedre, hvis hr. Ole Bernt Henriksen havde kritiseret ministeren for, at man er blevet ved med at lurepasse med hensyn til et cirkulære, der skulle vejlede kommunerne. Vi ved jo alle sammen i dag, at kommunerne retter sig efter den bekendtgørelse, der er

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Længden af hr. Knud Linds indlæg kunne tyde på, at han ikke var uforberedt i én, men i to sager. Jeg skal imidlertid lade det ligge, og hvad angår det spørgsmål, som hr. Knud Lind rettede til mig, henviser til det, ministeren svarede. For det er en anden regel, at det er meget klogt at lytte til, hvad en minister siger.

Leif Hermann (SF):

Igennem det sidste halve års tid er jeg også blevet ringet op af nogle landboere, som er mere eller mindre fortvivlede, fordi de har haft besøg af den kommunale drikkevandskontrol og har fået besked på at lukke brønden på grund af for dårlig vandkvalitet.

Almindeligvis ledsages disse henvendelser af et par solide forbandelser over den, som de siger, skrækelige vandmiljøplan, der har fået skyld for en del i de kredse. Når man så har forklaret dem, at det er det her vidunderlige EF, som landbruget jo har været så optaget af at være medlem af, ikke bare én gang, i 1972, men sandelig også ved EF-pakken i 1986, så bliver tonen lidt mere venlig, men jammeren forstummer ikke.

Problemet er altså ikke løst, og vi har ikke kunnet løse problemet for de mennesker, dels på grund af den måde, reglerne har været forstået på, dels på grund af den myndighedsstruktur, der gælder.

Vi er ikke i SF tilhængere af et bruxellesk regereri som baggrund for danske regler, men selvfølgelig er der fornuft i at stille rimelige krav til vandsundheden også på landet. Hvorvidt der er nogle kommuner, der har været for nidkære eller har kigget for dybt i brønden, eller hvad de nu har gjort, skal jeg lade være usagt, men ministerens tilsagn om, at der om kort tid vil blive udsendt en ny vejledning til kommunerne og amtskommunene om administrationen af den gældende bekendtgørelse, er vi tilfredse med.

Vi kunne faktisk godt have undladt denne debat, hr. Knud Lind, hvis hr. Knud Lind havde gidet gøre sig den ulejlighed at forberede sig ordentligt til den. Miljøudvalgets medlemmer modtog faktisk i går udkastet til den vejledning, som er udsendt. Man behøver ikke at lave bekendtgørelsen om, for vejledningsudkastet er udstedt med hjemmel i den gældende bekendt-